

Dvom krkavčanski ali krkavški in dejstva o Kamnu ter njegovi okolici

Domačini imenujejo svoj kraj Krkavče, Krkuče in tudi Klikuče, sebe pa Krkavčani, Krkučani in tudi Klikučani. Zapleta se v oziru pridevniške oblike – krkavčanski, krkučanski ali preprosto krkavški kamen?

Domačin iz Nove vasi Alberto Pucer zagovarja dolgo različico pridevnika – Krkavčanski kamen (glej knjižico *Krkavče*, Pangea 2007, Šmarje pri Kopru).

Vendar življenje terja poenostavitve. Pri iskanju primerne pridevniške oblike krajevnega imena Krkavče si velja pomagati z zgledom pridevnika za kraj Avče v Posočju. Kakor velja za Avče, je prav tudi za *KrkAvče* (glej izsek iz spletišča, desno).

Google *Krkavče Avče* Avška občina *Krkavški* *Krkavčanski* *menhir*

Sistory
https://www.sistory.si › publikacije › Goriska-1910
Seznam krajevnih imen na slovenskem Goriškem 1910
Avška [del kraja]: Ajba [občina] {geonames}; Kanal, Canale [sod. okraj]; Gorica, Görz, Gorizia [pol. okraj]; Goriška. Bajterji [del kraja]: Ajba [občina] { ...

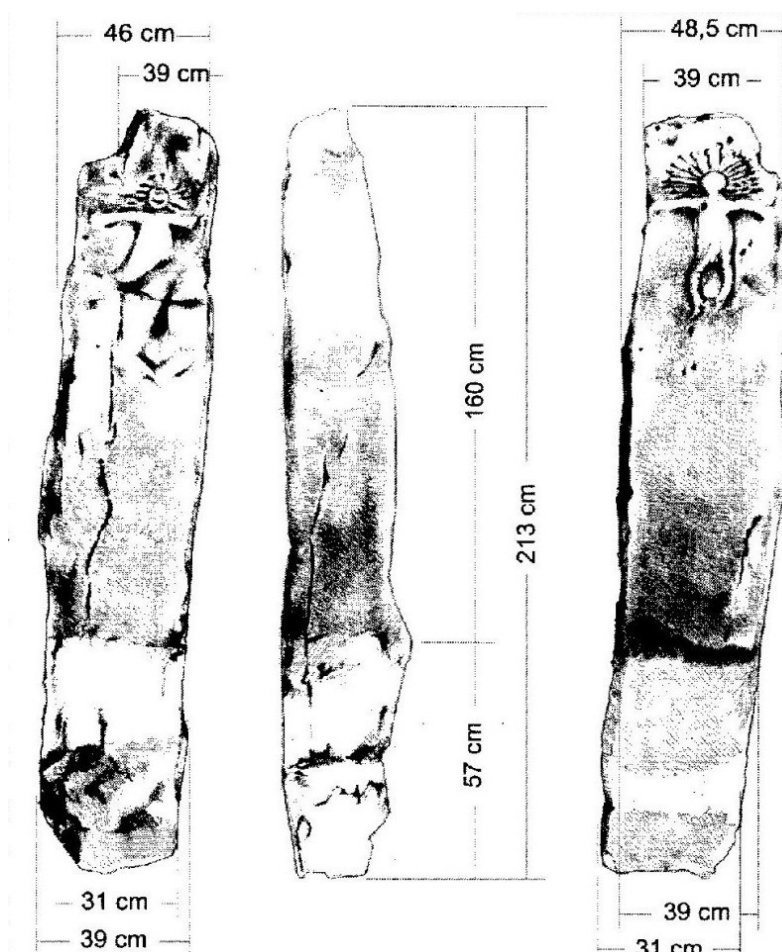
Lex Localis
http://www.lex-localis.info › VsebinaDokumenta
Lex Localis
... Občina Kanal ob Soči – župan in "Občina Kanal ob Soči". 2. člen. Spremeni se ... Krajevna skupnost Kambreško: Avško, Bajtarji, Bizjaki, Bevčarji, Brdo, Dugo ...

PKP Inštitut za novejšo zgodovino
https://ojs.inz.si › prnz › article › view
Begunska izkušnja prebivalstva Banjske planote v letih 1917 ...
Ker so se občinski uradi Čepovana in Bat ločili od dela svojega prebivalstva, je morala avška občina na ukaz tolminskega okrajnega glavarstva sprejeti v oskrbo ...

*

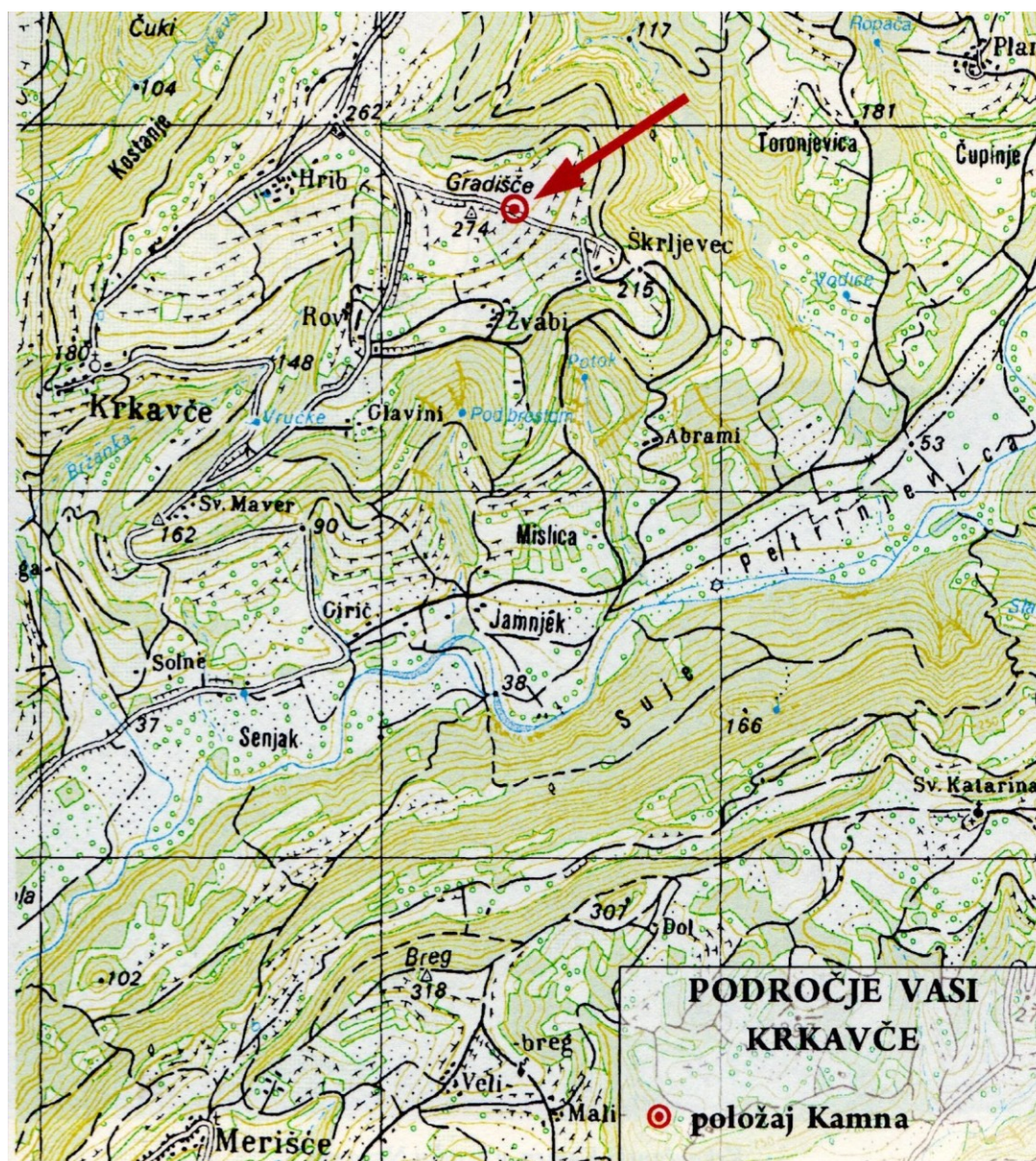
V oziru Krkavškega kamna so upoštevanja vredna sledeča dejstva (iz zbornika *Krkavčanski kamen*, zbirka Histria Editiones, Humanistično društvo Koper, 2008 Koper):

- Kamen je 1998 premeril Restavratorski center Ljubljana, ki ga je očistil in naredil kopijo; njegov veren nadomestek je shranjen v [Pokrajinskem muzeju Koper](#), izvirnik pa je bil na zahtevo domačinov leta 2000 vrnjen na staro mesto (sep. 2023 povedal Krkavčan Pavel Goja)

Mere Krkavškega kamna iz zbornika *Krkavčanski kamen*, 63. stran; meritve opravil dr. Josip Korošec.

- podobi na Kamnu – vklesana stilizirana podoba ženske v krilu in podoba moškega, oba z žarkovnim oglavjem – nakazujeta, da je Kamen povezan s soncem oziroma z nevidno ognjeno močjo (elektromagnetnim valovanjem) narave
- prvotno stojišče Kamna in izvorna obrnjenost podob na njem nista znana; kamen je do druge polovice 1940-ih menda ležal osem metrov stran od mesta, kjer stoji zdaj; na sedanje mesto ga je 1947 ali '48 dal postaviti Vinko Šribar, postavitvev je opravil zidar Pribac, o čemer je pričal njegov sin Jože, ki je kot otrok prisostvoval očetovemu delu s Kamnom
- Kamen izvira iz obdobja daleč pred krščanstvom; njegova postavitvev se umešča na začetek našega štetja ali celo dve tisočletji pr. n. št. (torej 4000 let nazaj v preteklost); sicer gre za matjar – pokonci stoječ kamen, ki ima kot tak svojo moč, zaradi česar so ga staroverci častili – oziroma menhir (iz srednje bretonščine *mean–hir*, kamen–dolg, t. j. velik, pokonci stoječ kamen)
- Krkavški kamen, matjar ali menhir je namensko postavljen (pra)zgodovinski megalit
- zemljevid širše okolice Gradišča in Kamna razkriva, da je na južnem pobočju hriba več izvirov; hrib Gradišče torej „plava“ na vodi, kar že nakazuje pomen Kamna – namensko jača ognjeno prasilu v krajini.

Zemljevid iz zbornika *Krkavčanski kamen*, 17. stran

Iz zabeleženega ljudskega izročila so, po mojem mnenju, povedne sledeče navedbe:

- po trditvah domačinov Kamen vpliva na plodnost, pomemben je za rojstva (v Krkavčah je več deset dvojčkov; povedal domačin Pavel Goja)
- menda so domačini kamen ob suši polivali z vodo
- domačini brez izjeme zatrjujejo, da je na Gradišču nekoč stal grad; sredi gradu je stala 40 m globoka šterna (vodnjak – piščeva op.); včasih se je slišalo, kako je tekla voda
- neimenovana nona je pravila, da je na dnu šterne zlato tele ...
- pravili so, da je na njivi pod gradom *vrah* (*vrag* – piščeva op.) nastavljal zlatnino; ko so jo ljudje hoteli pobrati, jo je potegnil nazaj pod zemljo
- [pred 1956] so za Božič ljudje celo noč bedeli pri Kamnu in kurili ogenj; ob svitu so se pri Kamnu zbrali vsi vaščani ter si nazdravili
- na svetega Vida dan so ljudje polagali roke na monolit; župnik jih je zaradi tega čaščenja ošteval in sramotil, zato so obred opravljali skrivaj
- hrib Gradišče je po izročilu bivališče hudiča.

* *

Zgornje jasno nakazuje, da je Krkavški kamen obstajal že pred krščanstvom, torej so vsa mnenja o Gradišču in Kamnu v povezavi s krščanstvom izmišljena. Obenem pa verjamem trditvam, da krščanski duhovniki niso navdušeni nad Kamnom in da odvrčajo ljudi od hriba Gradišče. Rimskokatoliška cerkev se trudi zmanjšati moč Gradišča (in Kamna?) v zavesti domačinov; to je storila s postavitvijo okolnih cerkva v križ in se redno trudi z zvonjenjem zvonov.

Da je hrib Gradišče bivališče hudiča, razumem kot žuganje cerkve ljudem, naj ne zahajajo na hrib. Zakaj, utemeljujem v nadaljevanju.

Naravovédsko o krajinskem trojaku na širšem Krkavškem

Pomen Krkavškega menhirja v krajini razkriva izročilo, ki posredno in v prispodobah govori o nevidnih močeh prirode. Kdor o slednjih ni poučen, je prisiljen dojemati trditve izročila dobesedno, zato prispodobe o nevidnih močeh prirode razume kot praznoverje ali izmišljotine. Seveda tudi slednje obilujejo; največ izmišljotin o Kamnu je povezanih s krščanstvom.

Vlogo Krkavškega kamna v krajini sem zaslutil, ko sem na zemljevidu širšega področja Krkavč ugledal na pobočjih Gradišča štiri vodne izvire. Ko sem prebral še izročilo o "zlatu" v hribu Gradišče, pa mi je srce zaigralo od vznichenosti. Dojel sem, da je bila izvorna vloga Krkavškega kamna jačati prasilo neba (ognjeno moč) v krajini. Sicer je slednje razvidno že iz podob na menhirju, ki ponazarjata božanstvo, povezano s soncem.

Izročilo, ki nakazuje **ognjeno moč Krkavškega menhirja**, je sledeče:

- po mnenju domačinov Kamen vpliva na plodnost, pomemben je za rojstva
- menda so domačini kamen ob suši polivali z vodo
- [pred 1956] so ljudje za Božič celo noč bedeli pri Kamnu ter kurili ogenj; ob svitu so se pri Kamnu zbrali vsi vaščani in si nazdravili
- na svetega Vida dan so ljudje polagali roke na monolit

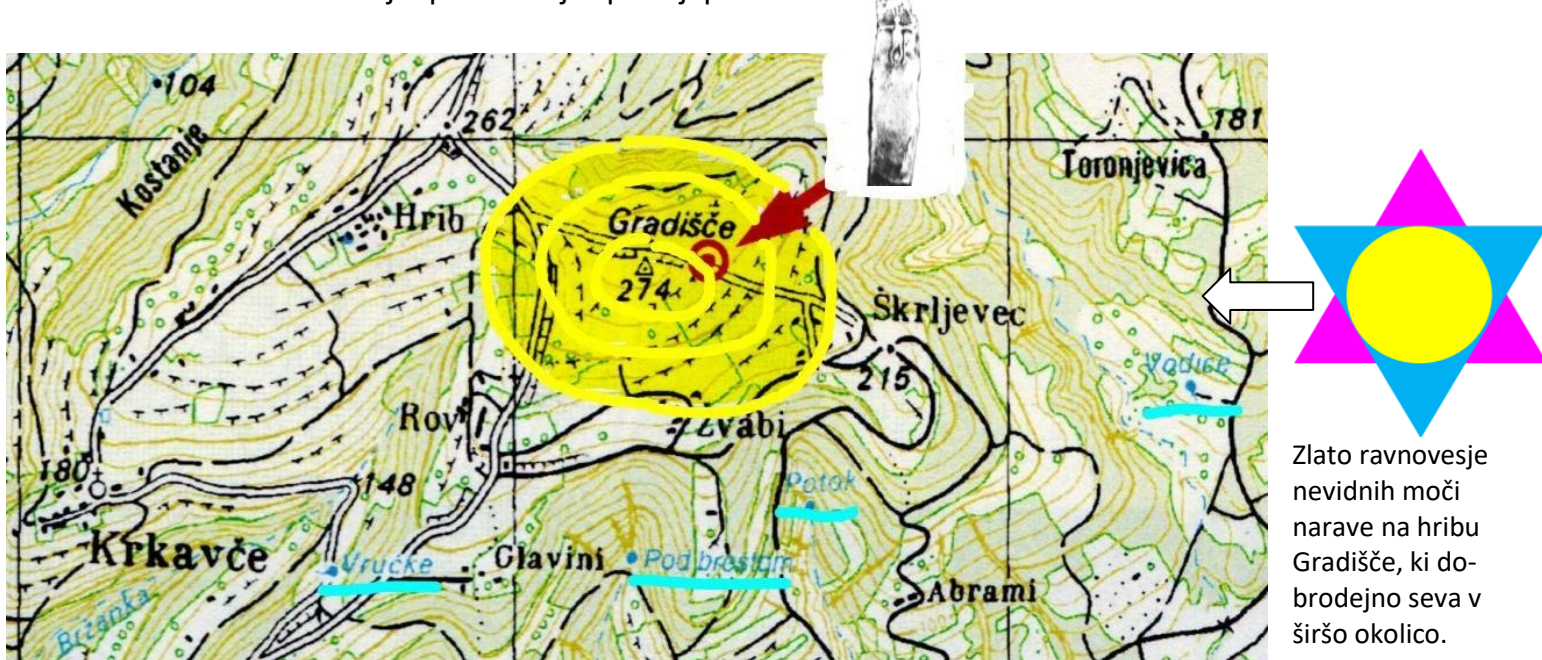
Prisotnosti **vodne prasile v nedrih hriba Gradišče** ni potrebno posebej utemeljevati, zato le navedba iz izročila o njej – **domačini brez izjeme zatrjujejo, da je na Gradišču nekoč stal grad; sredi gradu je stal 40 m globok vodnjak; včasih se je slišalo, kako je tekla voda.**

Navedbe iz izročila, ki nakazujejo **ravnovesno moč hriba Gradišče**, so sledeče:

- neimenovana nona je pravila, da je na dnu šterne zlato tele ...
- pravili so, da je na njivi pod gradom *vrag* nastavljal zlatnino; ko so jo ljudje hoteli pobrati, jo je potegnil nazaj pod zemljo

Seveda ni govor o zlatu kot žlahtni kovini (Au_{79}), temveč o frekvenci oziroma elektromagnetnem (EM) valovanju, ki je lastno zlati barvi in je prisotno na območju hriba Gradišče. Zlato EM-valovanje hriba sicer izzveneva z oddaljenostjo od njega, a je očitno dovolj močno, da ga nezavedno čutijo tudi prebivalci oddaljenih vasi. Dokaz so Krkavčani in njihova posebnost – številčnost dvojčkov. Zato je delegacija vaščanov, v svesti dobrodejnosti Krkavškega kamna za širše Krkavško, odšla k predsedniku republike in dosegla vrnitev nadomestka Kamna (Krkavškega menhirja oz. matjarja) na svoje mesto (povedal Pavel Goja).

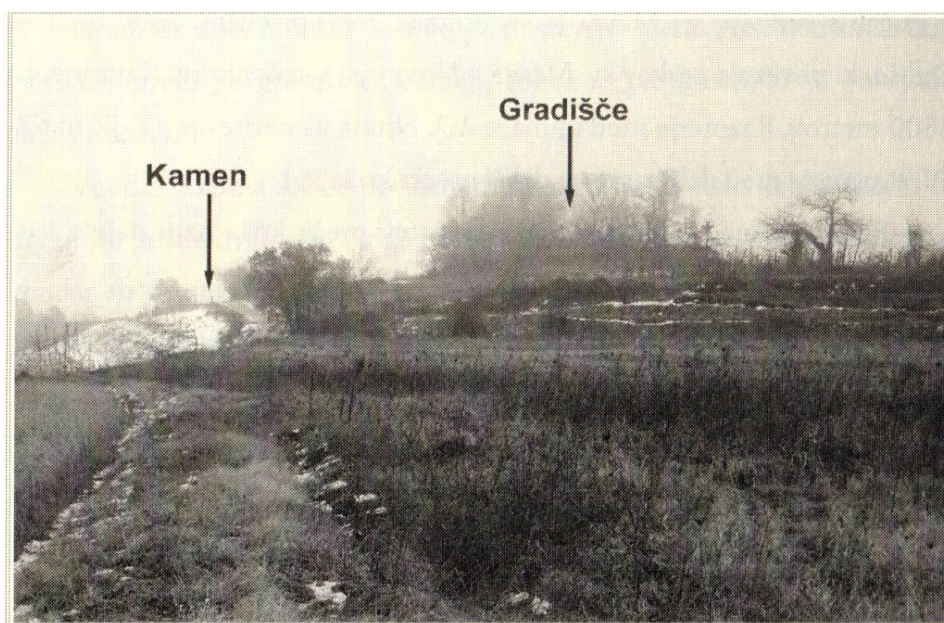
Skratka, le poznavanje nevidnih moči narave omogoča ločevanje zrnja od plev. Znano izročilo o Kamnu in hribu Gradišče nudi dovolj nastavkov za razumevanje tam prisotnih nevidnih moči. Likovno jih predstavlja spodnji prikaz.

Zlato ravnovesje nevidnih moči narave na hribu Gradišče, ki dobrodejno seva v širšo okolico.

Sklepne ugotovitve

Megalitski pomen Krkavškega menhirja je možno dojeti le ob poznavanju nevidnih moči narave. Sam menhir na hribu Gradišče jača ognjeno prasilo neba. Menhir oziroma matjar in Gradišče v elektro-magnetnem oplajanju z vodno prasilo skupaj tvorijo krajinski trojak.

Prikaz iz zbornika
Krkavčanski kamen,
33. stran

Sl. 4: Kamen in Gradišče

Elektromagnetno valovanje trojaka vzbuja na Gradišču in v njegovi okolici ravnovesno EM-valovanje, ki je enako frekvenci zlatorumene barve in enaka frekvenci želodčne čakre, dobrega zdravja, zdrave pameti in miru (!). Tako frekvenco vzbuja tudi naš [očak Triglav](#).

Vse navedeno vé tudi Rimokatoliška cerkev, zato skladno s kraščanskim izročilom na Gradišču prebiva [hudič, ki je krščanska domislica](#). S tem RKC odvrča ljudi od duhovne samostojnosti.

Zadrževanje na Gradišču – žarišču zlate moči – krepi duhovno moč in zdravje (!).

Ker Krkavški matjar oz. menhir morda ne stoji na svojem izvornem stojišču, je določitev slednjega izziv za naravovédce, ki zaznavajo močna mesta v naravi v barvah. Le oni zmorejo zaznati ognjeno točko bodisi v sedanji okolici Matjarja ali na hribu Gradišče – kjer je morda bilo prvotno stojišče Krkavškega menhirja.

Naravovédec Sebastjan Lombar je novembra 2023 obiskal Krkavški matjar in potrdil, da stoji na močni točki ognjene prasile. Pomeni, da vsem dvomom in pomislekom navkljub krkavški krajinski trojak nevidnih moči narave očitno še vedno deluje.

Rakek, 14. vinotoka (oktobra) 2023

*Mitja Fajdiga, raziskovalec in urednik
samostojne spletne [Megalitska Slovenija](#) ©
ter spletne strani [Megalitska Slovenija v facebooku](#) ©*

* * *